

Omdat het platteland zo mogelijk nog meer dan de stad lijdt onder dit giga-netheids-syndroom, is het des te belangrijker dat we er in de stad een rommeltje van maken

Rommeltje

Buitenlandse bezoekers die ons kikkerland in de zeventiende eeuw bezochten, verbaasden zich nergens zo veel over als over onze poetsdrang. 'Iedere dag – zo schrijven die reizigers in de Gouden Eeuw – poetsen Hollandse huisvrouwen hun stoepje, lappen ze hun ramen en hangen het beddengoed uit.' Die enorme poets- en opruimdrang heeft ons helaas nooit meer verlaten en is van de Hollandse gewesten zelfs overgesprongen naar de andere provincies. Als het om stoepjes en achtertuinen gaat, kan ik die opruimdrang nog wel een beetje snappen. Het is niet handig om via een modderpoel voor je huis naar binnen te moeten. Het probleem is dat wij dit tot een tweede natuur hebben gemaakt en niet alleen van toepassing verklaren op onze stoepjes, maar op de hele openbare ruimte. Zelfs buiten de openbare ruimte, in bossen, op natuurterreinen en industrieparken, is het strak en netjes wat de klok slaat. Ik ken pas aangelegde natuurterreinen waar het lijkt of alles met de laser is aangelegd.

Als we leren er wat meer een rommeltje van te maken, kunnen we misschien twee vliegen in één klap slaan: goedkoper beheren én meer biodiversiteit

Nergens voor nodig, lijkt mij. Gewoon maar wat doen en vooral halverwege ophouden is veel beter voor de biodiversiteit. Daarbij hanteren we allerlei gelegenheidsargumentaties. Netjes en strak omdat het veilig is, bijvoorbeeld, of netjes en strak omdat de burger dat wil. Omdat het platteland zo mogelijk nog meer dan de stad lijdt onder dit giga-netheidssyndroom, is het des te belangrijker dat we er in de stad een rommeltje van maken. En weet je wat zo mooi is: je kunt hiermee veel geld verdienen. Lees de websites van groenaannemers maar door; je wordt doodgespamd met teksten over het enorme belang van groen en vooral de rol van die aannemers voor de meerwaarde van groen. De werkelijkheid is natuurlijk wat genuanceerder. In de praktijk zijn aannemers vooral bezig met poetsen en fatsoeneren van de openbare ruimte. Het gazon moet strak en mag volgens de *normenpolitie* geen millimeter langer dan in het grote boek is vastgelegd.

Zelfs het maximale aantal onkruidjes per vierkante meter is exact bepaald. De zeventiende-eeuwse huisvrouwen zouden hier met bewondering en misschien zelfs met verbazing naar kijken. Ik hoor iedereen roepen dat we door de coronacrisis stevig zullen moeten bezuinigen op groene budgetten. Als we leren er wat meer een rommeltje van te maken, kunnen we misschien twee vliegen in één klap slaan: goedkoper beheren én meer biodiversiteit. Daarbij realiseer ik me meteen dat deze netheid zo verankerd zit in onze *Hollandse aard*, dat een stukje in dit vakblad daar geen eind aan zal maken.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofredacteur

Be social

www.stad-en-groen.nl/article/34336/

hoofredactioneel-rommeltje